

Skatteministeriet

4. december 2019
J.nr. 2019 - 10963

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 49 - Forslag til Lov om Forslag til lov om ændring af skatteindberetningsloven, skattekontrolloven, kildeskatteloven, ligningsloven og pensionsbeskatningsloven. (Gennemførelse af direktiv om obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 22. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kathrine Olldag (RV).

Morten Bødskov

/ Per Hvas

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvorfor Danmark ikke indfører en anonymiseret indberetningsordning lig den svenske ordning i stedet for den foreslåede, hvor advokaters indberetningspligt kan komme i konflikt med deres tavshedspligt?

Svar

Ved udformningen af lovforslaget om implementering af DAC6 har det været helt centralt for regeringen at finde en løsning, der i videst mulige omfang sikrer skattemyndighederne kendskab til grænseoverskridende aggressiv skatteplanlægning samtidig med, at der tages hensyn til de særlige regler om tavshedspligt, der gælder for advokater, både når advokater virker som partsrepræsentanter i retssager, og når advokater virker som partsrepræsentanter i andre sammenhænge.

Med dette udgangspunkt er der udarbejdet en model, hvorefter en advokat, der udbyder en skattemæssig ordning til en skatteyder, alene vil skulle foretage indberetning til skattemyndighederne, hvis skatteyderen ikke selv foretager indberetningen.

Modellen vil indebære, at advokaten skriftligt formulerer og overleverer de indberetningspligtige oplysninger til skatteyderen, så skatteyderen kan anvende oplysningerne i forbindelse med sin indberetning. Hvis ikke skatteyderen inden for advokatens indberetningsfrist på 30 dage dokumenterer overfor advokaten, at oplysningerne er indsendt til skattemyndighederne, vil advokaten selv skulle foretage indberetningen inden fristens udløb.

Modellen vil medføre, at advokaten i sidste ende har ansvaret for, at de indberetningspligtige oplysninger iht. direktivet kommer til skattemyndighedernes kendskab. Derved vil modellen være administrerbar og samtidig understøtte direktivets overordnede formål om at imødegå grænseoverskridende aggressiv skatteplanlægning.

Advokater vil være fritaget helt for indberetningspligten i særlige situationer, hvor fritagelsen er velbegrunderet i forhold til varetagelsen af klientens berettigede interesser. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvor advokaten ved at indberette reelt vil inkriminere klienten eller være i væsentlig risiko herfor.

Efter bestemmelsen om advokaters indberetningspligt i det svenske lovudkast vil advokater være fritaget for at indberette de fleste oplysninger iht. direktivet, i det omfang rådgiveren er forhindret i at indberette oplysningerne som følge af lovbestemte regler om tavshedspligt for advokater¹. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår det, at det vil skulle afgøres fra sag til sag, om oplysningerne er omfattet af tavshedspligten, og at oplysningerne i de fleste tilfælde vil kunne indberettes i anonymiseret form, uden at tavshedspligten brydes².

¹ Jf. den svenske betænkning SOU 2018:91, *Rapporteringspliktiga arrangemang – ett nytt regelverk på skatteområdet*, s. 59.

² Jf. SOU 2018:91, s. 405.

Det vurderes, at indførelsen af en sådan model i Danmark kan være uhensigtsmæssig af flere årsager.

For det første vil modellen forudsætte, at advokaten foretager et skøn over, hvilke oplysninger der kan indberettes til skattemyndighederne, uden at anonymiteten brydes. Det vurderes, at dette skøn efter omstændighederne kan være vanskeligt for advokaten at foretage, idet det kan bero på konkrete oplysninger om den pågældende virksomheds forretningsaktiviteter mv., der som udgangspunkt skal indberettes iht. direktivet, men som indirekte kan afsløre skatteyderens identitet. Advokaten vil således risikere enten at indberette for få oplysninger og herved overtræde reglerne om indberetningspligt iht. direktivet eller indberette for mange oplysninger og herved overtræde reglerne om tavshedspligt. Ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt vil dette kunne være problematisk, idet begge regelsæt kan være forbundet med sanktioner, hvis de overtrædes.

For det andet vurderes modellen at være mindre effektiv hvad angår skattemyndighedernes mulighed for at få kendskab til de skattemæssige ordninger, der omfattes af direktivet. Hvis modellen indføres, vil advokaten – hvis der ikke er andre indberetningspligtige mellemmand – efter direktivet skulle notificere skatteyderen om, at skatteyderen selv skal indberette de oplysninger, der kan afsløre skatteyderens identitet. Det må imidlertid antages, at skatteyderen vil være mindre tilbøjelig til at indberette om ordningen til skattemyndighederne, idet ordningen vedrører skatteyderens egne skatteforhold.

Uanset om advokater skal foretage en anonymiseret indberetning til skattemyndighederne, som forudsat i det svenske lovudkast, eller indberetningen skal indeholde oplysninger, der kan anvendes til at identificere advokatens klient, som forudsat i det fremsatte danske lovforslag, kan indberetningen komme i konflikt med reglerne om advokaters tavshedspligt. Det skyldes, at det følger af reglerne om advokaters tavshedspligt, at alle oplysninger, som advokaten modtager som led i sit professionelle virke, skal behandles fortroligt, og dette kan efter en konkret vurdering både gælde oplysninger, der er anonymiseret, og oplysninger, der kan anvendes til at identificere klienten. Der vil således være tale om en fravigelse af reglerne om advokaters tavshedspligt, uanset hvilken af de to modeller der indføres.

Det kendes også fra andre områder, at advokaters tavshedspligt fraviges ved lov. Fx følger det af hvidvaskloven, at en advokat skal indberette sin klient til SØIK eller Advokatsamfundet, når advokaten har mistanke om, at klienten er involveret i hvidvask eller terrorfinansiering. Tilsvarende følger det af skattekontrolloven, at en advokat på vegne af sin klient skal indsende en række oplysninger om klientens økonomiske dispositioner efter anmodning fra skattemyndighederne.

De nævnte eksempler er et udtryk for, at man fra lovgivers side har vurderet, at hensynet til at modtage de pågældende oplysninger fra advokater er så tungtvejende, at reglerne om

tavshedspligt bør fraviges. For regeringen er det et helt centralt hensyn at bekæmpe aggressiv skatteplanlægning, og det er derfor vurderingen, at reglerne om advokaters tavshedspligt også bør fraviges i forbindelse med implementeringen af DAC6 som anført i det fremsatte lovforslag. Som beskrevet ovenfor opnås således en effektiv indberetning til skattemyndighederne, så man kan komme aggressiv skatteplanlægning til livs, samtidig med, at der sikres klare regler for advokaters indberetningspligt.